

Phillips MINISNUTTER står som en kommentar eller et innspill til tiden – ofte med et esoterisk tilsnitt – til slutt i Nyhetsdrysset som Dialogos sender ut søndager. Se flere årganger her: <https://www.dialogos.no/phillips-minisnutt/> Kontakt: Phillip Nortvedt, panon28@hotmail.com.

PHILLIP NORTVEDTS 24 MINISNUTTER I NYHETSDRYSS 2019

Phillips minisnutt 20.01.2019

JIHADISM. Denne betegnelsen er vel relativt fremmed for de fleste av oss. Det burde den ikke være. I et miniseminar på NUPI kom det frem hvor omfattende nettverk av radikale muslimer som nu finnes i Sverige. I løpet av de åtte siste årene har det vært en tidobling av skikkelser som på den ene og den andre måten har relasjoner til hverandre både med hensyn lære, ideologi og ikke minst økonomi. Nå er jo heldigvis ikke alle disse nødvendigvis potensielle terrorister, men å tro at de attentater tilsynelatende skyldes enkeltstående individer er vel også noe naivt å tro. De har nemlig sterke økonomiske ressurser, og Malmø er et sentralt senter for hele Nord-Europa. De radikale islamister har også forstått at friskolesystemet kan bli en økonomisk honningkrukke, slik at de har en målsetting om 80 slike skoler. Det er forunderlige at myndighetene, ei heller SÄPO, vet hvor mye støtte som ytes fra Gulfstatene til miljøene rundt moskeene. Her om dagen kunne vi høre at mange somaliske foreldre sender barna sine til tvilsomme koranskoler i hjemlandet. Er det ikke på tide å våkne opp, ikke bare for å konfrontere, men også for å forstå? Etter at disse linjene ble skrevet, fikk vi oppleve en fatal knivstikking i Norge. Selvsagt må vi gardere oss på alle måter. Men vi må også huske på at de fleste muslimer er meget gjestfrie mennesker og sterkt i mot disse ekstreme ytterliggående kretser. I den store sammenhengen utgjør Europas befolkning kun 10 prosent av klodens innbyggere. Og den er i tillegg minkende! Så hvordan kan vi bringe noe av den fantastiske humane kulturarven vi besitter til resten jordens befolkning? Er Europas 2500 år gamle «sjeleav» i ferd med å forvitres, eller vil vi make å bringe det sjelelige opp i et større åndelig og praktisk perspektiv? En dynamikk hvor vi finner noe som kan forbinde Østen og Vesten? Det er mange som har tatt opp disse spørsmålene, her vil jeg bare nøye meg med å anbefale Kaj Skagens to siste bøker.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 27.01.2019

AFRIKA. Vi har vel muligens omtalt Afrika tidligere, men verden endres raskt, og da kommer både det ene og det andre temaet tilbake. I et seminar hos Norfund nylig kunne vi høre at om 30 år vil hver fjerde jordboer komme fra dette enorme kontinentet! I dag er det ca 1,2 milliarder innbyggere der. Vi kan legge både Kina, Europa og USA oppå Afrikakartet, og enda vil det være litt til overs! Vi er avhengig av en rekke mineraler fra denne verdensdelen. Noe om dette hørte vi fra årets ene nobelfredsprisvinner fra Kongo. Det er bare Kina og India som har hatt en like høy vekstrate økonomisk. Det mest gledelige er at det etterhvert har utviklet seg prosjekter hvor også de lokale aktører får sin del av veksten. Det dreier seg om alt fra små mikrolån til store investeringer i infrastrukturer. Norfund er for eksempel sjelden eller

aldri inne med mer enn maks 35% av investeringene. Det er med på å hjelpe mot korrupsjonen. Videre at utdannelsesnivået hos innbyggerne er sterkt økende. To av de mest interessante vekstområdene er jordbruket og turismen. Jeffrey Sachs mente for mange år siden at Afrikas problemer kunne løses, og i dag ser det ut til at han kan få rett! Det dreier seg både om jordbruk, kommunikasjon, infrastruktur, og å redusere korrupsjon.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 3.02.2019

KARDINALFEIL? Det er mangt og meget å bekymre seg over her i livet. For eksempel finnes det knapt knagger på toilettene, selv ikke på luksushoteller. Så hva skal en stakkar gjøre med sin vinterfrakk, mm? Legger du den over vasken, risikerer du at en automatisk kran bløtlegger stasen før du vet ordet av det. Og det er ikke alle som har råd til en butler som kan passe på yttertøyet mens man gjør sitt fornødne. Hvordan kvinnene ordner seg har alltid vært en stor gåte, men de er jo stort sett mye smidigere og smartere enn oss menn på de fleste livsområder. En annen kardinalfeil til bekymring er vindusviskerne på bilen. Når kulden setter inn, blir de stive og harde av den enkle grunn at de er plassert under varmeapparatet i vindusruten. Heldigvis mister man jo ikke lappen på grunn av dette, men hvor er veidirektoratet? Årene går. Strømprisene er et tredje irritasjonsmoment. Her er det nok ingen feil, men grådighet hos norske politikere. Dog tilsynelatende like vanskelig å få endret. Vi får trøste oss med at den norske statsministeren ikke har noen mulighet til shut down av statsapparatet enn så lenge! Det er saktens nok av andre ting hun har satt i gang. Skjønt andre statsoverhoder slipper jo heller ikke fri. Vi kjenner jo til at svenskekongen som på en privat visitt i Trøndelag forsynte seg av godtedisken uten å gjøre opp for seg. Hakket verre var vel at han ikke dukket opp da Sverige skulle søke OL, og som medførte at Lillehammer stakk av gårde med oppdraget! Eller når den franske presidenten roste sine kinesiske venner da han landet, men det var dessverre på flyplassen i Tokyo. Er det flere feil å klage over mens vi holder på? Det må i tilfelle være for lange vintre. Da er vel adressen Gud Fader; skjønt trenden nå er at det meste av klimaproblemene er menneskeskapt. Det finnes mange interessante måter å unngå både klager og problemer på. Man kan for eksempel opprette et råd eller et utvalg som skal håndtere både det ene og det andre. På den måten pulveriseres ansvaret og endringene til det bedre uteblir. Eller dersom man blir lei av kjøttkaker med kålstuing, kan man bare bruke en rekke andre andre navn: Kålruletter, medisterkaker, karbonadekaker, frikadeller, boller i fløtesaus, joikakaker, stekt kjøttdeig med ertestuing, osv, osv. Det enkleste kan være det verste, har du noen gang prøvd å gå baklengs inn ytterdøren? Historier fra virkeligheten er ofte de beste; slik som da en kollega skulle sjekke inn på Gardermoen flyplass i pyjamas. Hun hadde rett og slett forsovet seg og tenkte ikke et øyeblikk på å bruke vanlige klær. Ellers er det jo nok av historier om de som har vært enten en dag for tidlig eller en dag for sent på aerodromen (flyplassen). Det hører vel muligens ikke under det som er dagens overskrift. Så vi får avslutte med nonnen som ble innkalt til abbedissen på grunn av en ekstra stor mage. Hun måtte da medgi overfor sin overordnede at det hadde vært en kardinalfeil.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 3.03.2019

KROPPEN. I og med globaliseringen har vi blitt vant med store tall. Ser vi på kroppen, er den et kosmos i seg selv. Vi puster i snitt 12-16 ganger i minutter og trekker inn en halv liter luft per gang – det utgjør omtrent 10 000 liter i døgnet. Det vil si at det i Osloområdet dreier seg

om ufattelige 10 milliarder luft på 24 timer. I lungeveggene sitter tallrike små cilias som slår rundt 1000 ganger i minuttet, og som hjelper til med rensingen av luften. Så har vi hjertet som slår omtrent 60-80 ganger per minutt. I tillegg er det flere milliarder celler som hele tiden er i aktivitet. For eksempel blir molekylerne i leveren byttet ut i løpet av ca 6,5 uker. I øyet snakker vi om bare noen dager! Alt dette ville ikke vært mulig uten elektrisk aktivitet i legemet. Hjertemuskelcellene har en membran (vegg) med negativ ladning på innsiden og positiv på utsiden, og med en spenningsforskjell på 1/1000 volt. Da ser vi at det ikke bare er den ytre elektrisiteten som har innvirkning for livet på kloden. Men i og med at legemet vårt er et elektrisk «system», står mennesket i fare til å bli fanget inn i robotiserte nettverk. Rudolf Steiner så denne faren allerede for 100 år siden. I det siste han skrev, bare timer før sin bortgang, pekte han på at vi må utvikle sterke spirituelle innsikter og krefter for å kunne bringe balanse inn i det som har med elektrisitet og magnetisme å gjøre. Han kalte disse områdene for lyseter og kjemisk eter. Det er rett og slett livskrefter som blant annet lever i sollyset, og kjemiske prosesser hvor vann og væsker er katalysatorer. Med andre ord dreier det seg om hvordan menneskeskikkelsen selv står i forbindelse med den ytre verden. Ser man på de tallrike nær-døden-opplevelsene, som mennesker i den vestlige verden har hatt i de siste 50 årene, er det tydelig at de har hatt erfaringer fra disse områdene. Steiner pekte også på en tredje ødeleggende kraft – en energi hvor livet og døden står på spill (her er det nærliggende å tenke på atomets sprengning). De som har våknet opp etter å ha vært klinisk døde, har formodentlig vært i nærheten av den «motsatte» kraften på en god måte. Mange har i alle fall erfart en lysende skikkelse som har spurt om de vil tilbake til livet.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisutt 10.03.2019

8. MARS. Vi har allerede lagt kvinnedagen bak oss. Men egentlig handler det ikke bare om kvinner, men om deg og meg og hele samfunnet. I 1909 ble det for første gang holdt en nasjonal kvinnedag i USA. Siden har det vært litt opp og ned med å markere en spesiell dag for kvinner. Men aktualiteten rundt kvinnens rettigheter og respekt er i sannhet mer aktuell enn noensinne. Det er egentlig ganske overraskende etter den store frigjøringskampen som kvinnene gjennomførte på 1970-tallet. En meget kjent norsk næringslivsleder våget på 1990-tallet å si at han ikke kunne ha kvinner i toppledelsen fordi de ikke var like pågående som menn. Men da konsernet skulle ekspandere internasjonalt, gikk det riktig galt. Omsider forstod han at det også måtte kvinner med for å gjøre god business i den store verden. Samtidig virker det i dag som om det har vært en retardasjon. Det finnes fortsatt et stort antall myter om forskjellen mellom menn og kvinner, som ikke er så lett å forholde seg til. I boken *Hvem spanderer?* av Isabelle Ringnes og Marie Loise Sunde, pekes det på fire hovedgrunner til at det fremdeles er et stykke igjen: 1) Motforestillinger i folket som gjør at endring rundt likestilling tar tid, og at innsatsen blir laber. 2) Mange oppfatninger og handlemåter er basert på ubevisste kjønnsstereotyper, at man engang ikke er helt klar over dette. 3) Manglende kausalitetsforståelse. Man forstår ikke sammenhengen mellom årsak og virkning og blander sammen korrelasjon og kausalitet. Iskremsalget øker når det blir varmere. Det gjør også kriminaliteten. Men det betyr ikke at økt iskremspising fører til flere ran, for å ta et banalt eksempel. De to fenomenene er korrelerte men ikke kausale. 4) Det er for lite forskningsbasert tilnærming. Vi kjenner ikke de faktiske situasjonene godt nok. Det iverksettes tiltak i hytt og vær uten virkelig å forstå hva som virkelig ligger til grunn for ulike handlingsmønstre. Selvsagt vil man kunne si at det er grunnleggende biologiske forskjeller mellom menn og kvinner, men da har man fokus på feil sted. Det er mangfoldet som fører til bedre resultater, når det er flere perspektiver og når en situasjon forstås på ulike måter.

Likestilling betyr med andre ord at *alle* er like verdifulle og at man har ulike ståsteder og begrunnelser for det man gjør. Platon sa for 2500 år siden: «Om vi forventer at kvinner skal gjøre det samme som menn, må vi lære dem de samme tingene.» Idag kan det tilføyes vice versa!

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 31.03.2019

STOLEN. Når begrepet stol oppstod er ikke godt å si, selv om vi jo allerede i skriften hører om Guds Trone. I det gamle Romerriket var det vel mer snakk om å ligge til bords. Og i vikingtiden var det benken som gjaldt. Nå har imidlertid forskning vist at man får en mildere straff etter lunsj, når dommeren har fått satt seg godt til rette i setet etter et velsmakende måltid. Et kjent triks i harde forhandlinger er å la motparten få en god og behagelig sofastol, da kan man komme mye lettere ut av det. Det mest effektive er imidlertid å reise seg fra stolen og betrakte seg selv og motparten fra siden. I dette tilfellet trenger man en coach til å fasilitere det hele. Det er frapperende å se hvorledes en greier å se seg selv i et objektiv lys, og således dempe konflikten, ja endog løse den. Men det motsatte ser vi også skjer i våre dager, det er ikke måte på hva slags hatytringer som kommer via nettet når man sitter trygt og godt hjemme i stresslessen. Selv statsråder og ministre må melde pass. Noen sitter for godt og noen sitter dårlig. Keiseren av Etiopia rakk ikke ned til gulvet, så han hadde 60 forskjellige putestørrelser, slik at han alltid skulle ha en perfekt kontakt med gulvet. Det er viktig å komme seg ut av komfortsonen, og det letteste er ganske enkelt å bytte sete. Det som virket umulig er plutselig ikke så vanskelig lenger. Men her trenger vi nok også sengen til hjelp. Det er et kjent mysterium hvorledes en vanskelig sak kan snus til noe godt etter noen timers søvn. Vi kjenner jo alle til teknikken med å visualisere en situasjon før man går til sengs, for så å la natten «ordne» resten. Rudolf Steiner snakket i sin tid om at det er skytsånden vår som hjelper til i underbevisstheten, og særlig dersom vi greier å være mest mulig objektive uten å la egoet løpe løpsk: Hva var det egentlig som skjedde? Hva er situasjonen nå? Og hvilke muligheter finnes i fremtiden? Med andre ord – å få kontakt med fremtidsstrømmen. Vi trenger håp og tro også i den travle hverdagen.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 12.05.2019

SIRKELØKONOMI. Nylig holdt deler av Finans Norge et møte om sirkeløkonomi. Det var meget interessante toner og signaler om en annen måte å tenke kapital på. En har omsider begynt å forstå at verdens ressurser må tas vare på. Det er rett og slett bare et spørsmål om tid før de viktigste metallene ikke lenget er tilgjengelige. Bare ett eksempel fra byggebransjen kan fortelle litt om kreativiteten som gjør seg gjeldene: En internasjonal storbank tok gamle bygningsdeler og vegger i bruk som innvendige skilleelementer i sitt nye hovedsenter. Det skapte en frapperende god stemning mellom gammelt og nytt i tillegg til økonomiske besparelser. I en større sammenheng snakker vi også om mange former for delingsøkonomier som da også vil gjøre seg gjeldene. Fattige folk vil da ha noe å tilby på de fleste områder, for å si det enkelt. Mulighetene er så å si uuttømmelige. En kan videre ane konturene av former for tregrening som vil ha muligheten til å vokse frem idet man blir mer oppmerksomme på hverandre, og ikke bare bestiller hva man trenger på en abstrakt måte. En stor filosof mente i sin tid at alt kom tilbake i en evig syklus, idet han tenkte at kosmos bestod av en begrenset mengde molekyler. Ganske enerverende egentlig, for hvor blir det da av friheten til å skape

noe nytt i en kvalitativ endring? Det hele blir da spørsmål om makt, et slags overmenneske som råder over andre. Den dagen man erkjenner at makt er første budet både innenfor kapitalismen og når det gjelder å utnytte naturressursene, vil man måtte velge en ny retning og mye kunne endre seg på ganske raskt!

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 19.05.2019

17. MAI. Atter har vi feiret dagen i strålende solvær. Tidlig kl 8 om morgningen er det en markering rundt Wergeland i Vår Frelses Gravlund med elever fra en jubilerende barneskole. Deretter står Bjørnson og Ibsen for tur. Alle med fine betraktninger og korsang. Hvordan ville de stått i dagens samfunn? Så blir det straks mer alvorlig ved graven til Viggo Hansteen og Rolf Wickstrøm som ble henrettet av nazistene allerede 10. september 1941 under den andre verdenskrig. Det byr fremdeles den dag i dag til ettertanke. Men det er ikke mange som vet at litt oppe i bakken feires den største av dem alle; Hans Nielsen Hauge (3. april 1771 - 29. mars 1824). Han ligger gravlagt ved gamle Aker kirke, og det markeres med en liten vakker gudstjeneste med fiolin, piano og felles sang. Hauge ble ikke tatt av en okkupasjonsmakt, men av sin egen dansk-norske samtid. En skamplett i vår historie, som de fleste ikke er seg helt bevisst. Hauge var en gründer av rang. Vi snakker om jordbruk, trykkerier, utvinning av salt, bergverksdrift med mer. Alt kombinert med folkeopplysning og dype religiøse røtter i hans eget liv. Den helt store omveltningen kom den 5. april 1796 da han var ute og pløyde åkeren. Senere tolket han det selv i lys av både Paulushendelsen og av apostlenes erfaringer på Forklaringens berg, men det var enda mer som han ikke kunne eller ville forklare. Han relaterte det også til Taulers skrifter som hadde lært ham om det dobbelte gjennombrudd. «Da ble jeg rykket fra min menneskelig sans og åpenbart en herlighet så stor, at det ikke med ord kan utsies....» Ifølge ham selv, var dette en ildsøyle som ga han kraft resten av livet (som kan minne litt om nær-døden-opplevelser i vår tid.) Men livet i fengsel som nærmest var som et tukthus å regne, ødela helsen hans. I de 18 årene han virket fritt, skrev han 33 bøker. Så man kan ane en trefoldig virksomhet; som skribent og folkeopplyser, som religiøs vekker, og som industri- og næringslivsgründer! Det spørs om noen nordmann hadde slike dype røtter til det innerste av europeisk åndelighet som Hauge gjennom sine studier av Tauler og den ukjente mesteren fra Oberland. Som han omsatte i praktisk virksomhet gjennom å delegere ansvar og myndighet til yngre personer rundt om i landet. Det er noen steder i Oslo vi ennå kan minnes Hauge; statuenav ham utenfor Uranienborg kirke, Bakkehaugen gård ved Tåsen, og Bredtvedt gård. Også Bakke gård på Sagene har tilhørt Hauge hvor han grunnla Bakke mølle i 1811 ved Akerselven.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 2.06.2019

ORDET. Nylig uttalte en av lederne for Facebook her i Skandinavia at det ikke er mulig å ha full kontroll over alt det gale som popper frem på nettet. I løpet av høsten 2018 hadde de kommet over to milliarder falske meldinger! I fjor fortalte en verdenskjent journalist hvordan hun og flere var blitt truet på livet. Etterhvert hadde en gruppe skribenter organisert seg og funnet en rekke falske saker som var opprettet på statlige nivåer. Nå har det jo blitt kjent at det ikke bare er russiske myndigheter som står bak slike ting. Vi har jo tidligere her omtalt hvordan endog gamle ærverdige NRK har sine svin på skogen, som at de kan klippe ut enkelte ord slik at meningen blir fordreiet. Når det er snakk om reklame og pop-musikk, har

man gjennom alle år hatt raffinerte metoder. For eksempel å lure det skjulte budskapet i en snutt som går rett inn i underbevisstheten, eller å kjøre en tekst baklengs. Det er en uendelig rekke med muligheter. Det siste skuddet på stammen kunne vi nylig erfare fra Statene. Den kvinnelige demokraten stilte spørsmål ved presidentens mentale helse. Da kom det ganske raskt ut en video hvor damen snøvler og virker helt forvirret. Noen hadde ganske enkelt kjørt innlegget i sakte "film". Paradokset her er jo hvor avgjørende viktig det har blitt å møte mennesker ansikt til ansikt. Det er nok en av flere grunner til at det i dag er frokostmøter nær sagt hele uken om alle slags temaer. Dog er det forbausende å registrere hvor utydelig og lite presis folk uttaler seg, helt opp på topp akademikernivå. Kan det skyldes manglende begrepsforståelse? Eller at det er autopiloten som råder litt for mye? En helt annen sak er at man kan trå feil endog med preposisjonsbruk. Det er forskjell på å gå TIL alters med en kvinne enn RUNDT alteret med damen. Så får vi avslutte med en av journalist Per Egil Heggens favorittannonser i en herværende avis: «Fin sofa til salg hos en dame som er god å ligge på.» Konklusjonen må være at man må lese både med hode og hjerte for å forstå virkeligheten. Det trykte ord alene er ikke nok.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 10.06.2019

CITYCENTER. Over hele verden søker menneskene seg inn til byene. Parallelt foregår det en storstilt renovering og utbygging av de innerste sentrumsområdene. I virkeligheten er det nettopp i disse områdene folk har bodd i tusenvis av år, da utløpet av hovedelvene ligger nettopp her. Det merkelige er at det har blitt svært populært å bo der slummen lå i gamle dager. For eksempel som i hovedstaden Oslo. Her har vi fått en fantastisk kystlinje hvor man kan spasere langs sjøkanten fra øst til vest. Praktbyggene ligger på rekke og rad. Dog Operaen er himmelsk relatert; vest-øst. Selv om det nye Nasjonalmuseet og Munchmuseet minner om fengselsanstalter med sine monotone gråfasader, blir sikkert inneopplevelsene desto bedre. Advokatfirmaet Deloitte har sine representasjonslokaler i 15. etasje med praktfull utsikt og omelettservering. Helt annerledes hos DnB hvor man møtes i underetasjen og det blir servert tapas. Dog like flott hvor dagslyset siver inn fra store takvinduer. Slik kan man erfare kontrastene som veldig inspirerende. Der Bau wird Mensch, heter det fra Rudolf Steiner. Arkitektur, kunst og endog lyssetting smelter sammen på en fantastisk måte: I Operaen er juvelen selve lysekronen i salen. Den veier 8,5 tonn og er 7 meter i diameter. 800 lysdioder som speiles i 5800 krystallelementer gjør susen. De til sammen 1100 rom utgjør hele 38 500 m², så kostnaden ble på over 4 milliarder i sin tid (2008). Slike kulturhus er blitt de nye katedralene verden over. En slags metamorfose av den gamle middelalderbyen hvor det i Bjørvika stod 6 kirker, 3 klostre og med kun 3000 innbyggere! I foajeen i Operaen kan du treffe folk fra hele verden, japanere, svensker, tyskere og amerikanere, bare det er jo verd et besøk i seg selv.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 16.06.2019

9/11. Disse sifrene er blitt stående som det viktigste symbol i vår tid. Et tall hvor ondskapen kunne vise seg i sin fulle styrke. Men det merkelige er at når det gjelder tydingen, forståelsen av terroren i New York 2001, er det full splid. En splid som truer selv de beste vennskap. Og helt uavhengig av hva man måtte vite om det som skjedde. Det er endog mennesker som ikke vet at det var tre, ikke bare to bygninger som raste sammen. Det finnes bare en vei for å forstå

dynamikken i dette, og det er å sette det hele i kontekster som omhandler både fortiden, såvel som tiden etter, fremtiden. Hva skjedde i årene 666, 1332 og 1998? Her kan vi bare nøye oss med å peke på at 9/11 fant sted i 2001, tre år etter 1998. Sommeren 2016 kunne vi oppleve en kulturell skamplott i Europas åndshistorie under åpningen av St. Gotthard-tunnelen (<https://vigilancitizen.com/vigilantreport/opening-ceremony-worlds-largest-tunnel-bizarre-occult-ritual>), altså rundt en måneknute etter 1998. Nå 2019, har det gått 21 år, så da kan vi bare oppfordre den kloke leser til å være våken og se etter tegn i tiden.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 30.06.2019

SANKTHANS. Til alle tider har menneskene feiret årstidene. Og i likhet med alle gode riter og tradisjoner, så forbandt også den kristne impulsen seg til denne. Midtsommerfesten er knyttet til Johannes' fødsel. Man har tenkt at det dreier seg om døperen Johannes, men fullt så enkelt er det ikke. Vi snakker også om forfatteren av Johannesevangeliet, Lasarus Johannes, den disippelen Jesus elsket. Og vi har en tredje skikkelse: Johannes Sebedeus. Lasarus var selv tilstede ved Golgata, og endog noen malere har fremstilt Døperen ved den hendelsen. I kunsten kan noe komme frem som ellers ikke er mulig i en vanlig historisk forskning. Rudolf Steiner har gjennom antroposofien gitt oss noen nøkler til å komme dette nærmere. I sitt aller siste foredrag antyder han noe mer uten å komme til noen konklusjon. Det er i seg selv et mysterium at vi ikke får klare svar på hva som skjedde for 2000 år siden. At vi er henvist til funderinger og undringer. Om det må gå 2000 år til før vi får en større forståelse av hva årstidsmarkeringene egentlig innebærer, gjenstår å se. Uansett; hvis vi skal håndtere de sterke klimatiske utfordringene vi står overfor, kommer vi ikke utenom et dypere forhold til hva som skjer i naturen både midtsommers, vintersolverv, såvel som påske og Mikaeli.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 4.08.2019

IDENTITET. Som den oppmerksomme leser vil se, kommer vi med ujevne mellomrom tilbake med emner som krysser over hverandre og er nevnt tidligere. For det første kan det være godt med gjentagelser, og for det andre vil en «gammel» sak kunne komme inn i et nytt lys når kontekstene endrer seg. Det har også noe med identitet å gjøre. Et merkelig fenomen er at man hele tiden skal endre navn; Statens Vegvesen heter Mesna, Statoil ble til Equinor, og til sist det mest snodige; Norges Statsbaner har blitt til VY. Forstå det den som kan. For noen år siden var det endog en fremtredende politiker som ville bytte ut navnet på Norges hovedgate: «Karl Johan»! Er dette bare tilfeldigheter? Uansett er det meget alvorlig når identiteten rokkes. Ukentlig kan vi lese om alle slags manipulasjoner og triks, helt inn i Stortingssalen. En fjerner seg mer og mer fra den daglige virkeligheten. Store sammenslutninger over hele regioner og kommuner, med dertil nye navn, også her! Vi kan derved få øye på to agendaer: Det ene er en bevisst fremmedgjøring. Det andre dreier seg om sterke økonomiske motiver. Den omtalte grisemishandlingen er ikke bare en individuell sak, slik ministeren påstår, men en del av et skrekkelig effektivitsjageri. Som selvfølgelig rammer oss mennesker i tillegg. På enkelte sykehjem er det nå krav om at rommene skal rengjøres og ordnes på under 3 minutter. Men politikerne er med på laget når ting legges ut på anbud. Når det så kommer frem at mange ledende parlaments- og partifolk har minimal yrkeserfaring og endog utdannelse, er det ikke uten grunn at det dukker opp sterke protester og nye partidannelser. Heldigvis har vi som forbrukere også en ganske stor makt. Den må vi ta vare

på. Det gjelder til syvende og sist vår egen identitet. I hvilken grad makter jeg å bli var min egen samvittighet i hverdagen?

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 11.08.2019

HIROSHIMA. Vi har allerede den første august-uken bak oss. Med litt kjøligere luftlag er det på tide med litt besinnelse. Den 6. august 1945 ble store deler av den japanske byen Hiroshima lagt i ruiner av bomben «Little boy». Tre dager senere var det Nagasaki sin tur. Denne gangen var det «Fat man» som var på ferde. Etter en kort stund regnet man med cirka 120 000 døde, et tall som snart ble fordoblet, i tillegg til alle de forferdelige senskadene. Til tross for disse enorme lidelsene, har rustningskappløpet bare tiltatt, slik at vi dag har et våpenarsenal som ikke er til å fatte. Militærutgiftene er prioritert i de fleste land – en galskap langt over en vanlig sunn menneskeforstand. Rudolf Steiner snakket i sin tid om at menneskene må utvikle en tilsvarende moralsk kraft for å kunne stå imot de potensielt ødeleggende energier som etterhvert ville komme. Alle vet at det ikke nytter å be en psykopat om å være snill, derfor er det ikke bare opp til alle de forskjellige fredforeninger å mestre dette. Hver enkelt av oss må i vår daglige dont ha en eller annen form for bevissthet rundt de utfordringene vi møter på så mange hold. Ganske særlig fordi politikerne sover i sin tornerosesøvn. Det gjorde ikke særlig inntrykk i de kretser når Arkan fikk nobels fredspris for noen år siden. Spirituelt sett er det merkelig å tenke på at den 6. august regnes som Kristi forklarelses dag, da han viste seg for tre av disiplene på fjellet Tabor i et overjordisk majestisk lys. Man kunne si i et lys helt motsatt av det som kom med bomben. At Rudolf Steiner i tillegg snakket om Kristi tilsynekomst i den eteriske verden i det 20. århundre, i den verden hvor livskraftene befinner seg.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 22.09.2019

BERLIN. Berlin markerer denne høsten 30-årsdagen for murens fall. En hendelse som knapt var til å fatte. Idag kan vi fritt spankulere i denne interessante byen. Her kan man treffe på en kurdisk frisør, som forteller at det finnes 65 millioner rundt omkring i verden! Videre taler pensjonatvertinnen flytende persisk og russisk! Vi befinner oss i en verdensmetropol. Muren var i sin tid ett 200 bredt belte som delte staden i to. Her har store konsern bygget sine mektige hovedkvarterer, samt Deutsche Bundesbahn og en rekke luksushoteller ved Potsdamer Platz. Det virker dog som tyskerne har fått nok av moderniteten: På den mest sentrale tomten bygges nå en tro kopi av keiserpalasset. Over 5 milliarder vil det koste. Ut fra denne bygningen gikk tidligere impulsene til alt som var av kultur, museer, teatre, operaer, med mere! At en nøyaktig kopi av noe som ble anlagt på 1700-tallet skal ha en slik betydning i dag, er selvsagt utenkelig. Dermed har Tyskland gitt slipp på en unik mulighet til å skape noe som kunne inspirere inn i fremtiden. Noe som kan løfte oss ut av hverdagen. Heldigvis er både filharmonien og den nye riksdagen signalbygg, selvom de allerede er blitt litt «gamle». For oss som leter etter antroposofi, er det ikke mye som minner om dette rundt Steiners tidligere bolig i Motzstraße 30, Berlin-Schöneberg. Men her finnes tre kirkesamfunn, hvor det største har handlinger hver eneste dag.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 29.09.2019

STEINERUKA. Så er den tredje Steineruka snart over – minst like interessant som de to forutgående! Særlig fordi det nå også har vært arrangementer andre steder i landet. Undertegnede kunne bare være tilstede på Litteraturhuset. Flotte møter hver kveld. Temaet rundt jordbruk og samfunn gjorde inntrykk. Vi fikk høre en bonde fortelle om behovet for allianse og «kulturhjelp» fra byfolket, inklusive økonomisk styrking. Cultura bank fortalte om daglige dilemmaer, og Ragnhild Nilsen berettet om SEKEM. Videre fortalte Frode Wendelboe om Fremja som nå omsetter for 170 millioner. Poenget er at det i sosial omsorg også ligger store økonomiske muligheter. Bak alt dette står begrepet «Identifikasjon». Det er desverre ingen selvfølge i dagens virkelighet. Det kunne vi erfare andre steder enn i Steineruka der EUs forhold til landbruket ble drøftet. Her hørte vi kun om tall, statistikker og overordnede planer. Ikke ett ord om menneskene som tar del og skal utføre det ene og det andre. Det er som vi ikke har lært noe av det siste hundre året hvor blant annet det sovjetiske system ødela hele jordbruket. Tregreningen og antroposofien er mer aktuell enn noensinne!

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 6.10.2019

LINDETREET. I eventyret heter det seg at en gutt ble blindet av en sjalu bror. Men så fikk han høre av en gammel kjerring, som han delte nistepakken sin med, hva han kunne gjøre: Han skulle tilbringe natten høyt opp i et lindetre. Om morgenen ville det være dugg på bladene, og det måtte han så smøre over øynene. Det ville gi ham synet tilbake! I dag har politikerne kuttet ned lindetrærne flere steder i byen, og endog kastanjer i Bygdø allé! Om vi ikke er blinde, så har vi vel i alle fall mistet gangsynet? Vi blir servert løgner om at trærne var syke, men fotografier av de nedhogde stammene viser det motsatte. Det koster titalls av millioner å plante nye trær, og det siste vi vet, er at gjenopprettingen av Bygdø allé har blitt utsatt på grunn av for store kostnader! Tanken om skjulte agendaer er nærliggende, og ganske riktig, den politiske frontfiguren kom i skade for nevne på sin Facebook-side at det er snakk om å berede veien for 5G. Dermed slapp katten ut av sekken. En av de mest markante paradegater overhodet, er Unter den Linden i Berlin. Langs denne ikoniske avenyen ble lindetrærne plantet i fire rader etter Den 2. verdenskrig. Her er frihetssymbolet Brandenburger Tor omkranset av Riksdagen og Den amerikanske ambassaden. (Like ved lå Hitlers bunker.) Så følger paradebygg på rekke og rad: Statsoperaen, Humboldt-universitetet, Det historiske museet, Det tyske Guggenheimmuseet, mer mer og endelig selveste Museumsinsel, museums-halvøya, og det omtalte Keiserpalasset på den andre siden. Så lindetrærne bærer på utallige historier og hemmeligheter! Å hugge ned disse ville være en forbrytelse – helt utenkelig. Her hjemme har vi i de siste årene opplevd så mye rart fra det politiske miljøet, at det ikke er godt å forstå hva som foregår. Alt fra svindel med reiseregninger til enorme overskridelser på den ene og andre saksfeltet. For ikke å snakke om milliarder som subsidierer de som har mest fra før. Første bud blir følge med så godt vi kan. Men når lindetrærne er kuttet ned, kan vi ikke lenger hente dugg fra deres hjerteformede blader for å få synet tilbake.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 27.10.2019

JESUS I LITTERATURHUSET. Advokat Cato Schiøtz har gjennom Forum Berle de siste årene stått for en rekke kristologiske temaer knyttet til antroposofien. Torsdag 17. oktober dreide det seg om Jesus-skikkelsen. Vi fikk blant annet høre om de to barna med helt ulike stamtavler. Det er som vi vet helt tabu i den eksoteriske kristendommen. Til tross for at det

helt tydelig kommer frem i henholdsvis Lukas og Matteus-evangeliene! Lukasbarnet er så å si den himmelske barnesjel som aldri tidligere har levd på jorden, og er derfor helt uten skyld. Mens Matteusbarnet representerer all jordisk visdom med en rekke inkarnasjoner bak seg, blant annet som den store Zarathustra i den persiske kulturrepøke. Vi har da det merkelige paradoks at den esoteriske kristendommen representert ved Rudolf Steiner, tar Det nye testamentet på alvor, mens teologene avfeier det hele som myter. Steiner bruker bibelen som et faktagrunnlag til å skildre de to Jesusbarna, det natanske Jesusbarnet i Lukas og den jordiske kongesønnen i Matteus. Disse smelter sammen til én skikkelse i tempelscenen når Jesus er 12 år gammel. Dette var en nødvendig prosess for at solvesenet Kristus kunne forbinde seg med et jordisk legeme. Deretter går det 18 år frem til Jordandåpen, hvor Jesus – den individualiteten som nå representerer både den jordiske og himmelske visdom, forbereder seg på at et guddomsvesen Kristus skal inkarnere. I skriften hører vi stort sett om det som deretter skjer i de følgende tre årene frem til Golgata. Vi vet jo at Rudolf Steiner holdt en serie foredrag året 1913 i det daværende Kristiania om ukjente sider ved Jesu liv, i tiden frem mot Jordandåpen. Steiner kalte det Det femte evangelium. En annen ukjent side ved kristendommen handler om senere inkarnasjoner av Zharatustra-individualiteten, den såkalte Mester Jesus, som i det skjulte hjelper menneskeheten videre. Også Rudolf Steiner fikk lærdom av Mester Jesus i sine yngre år.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 3.11.2019

MOTSTAND. Under et møte om militære forsvarsstrategier nylig uttalte en amerikansk ekspert at russerne har utviklet militære våpen som er mer sofistikerte enn det man har å by på fra amerikansk side. Et ganske overraskende utsagn. Russland lå jo helt nede under store deler av 1990-tallet etter Sovjetunionenes fall. Men ser man nærmere på det, har vi en rekke eksempler på at nettopp sterk motgang blir til ekstra fremgang! Tenk bare på Tyskland etter den første og andre verdenskrig. Fra å ligge i ruiner reiste dette landet seg til å bli ett av de ledende lokomotiver i verdenshandelen. Videre har vi lignende historier i en rekke stater; Sør-Korea, Japan, Finland og Island, med flere. Alle har så og si reist seg fra asken. Uten særlig kapital, ei heller egne oppfinnelser, er de eksempler på at mellom-menneskelige ressurser er det avgjørende for å lykkes. Det gjelder å få øye på hverandre, slik at man kan se både svakheter og styrker, ikke bare hos seg selv, men også hos den andre. Det dreier seg om de aller innerste menneskelige kvalitetene. En kjent og trofast elev av Rudolf Steiner i den første esoteriske skolen, slet med depresjoner. Steiner trøstet henne med at i enhver ekte skolering vil man møte motgang som kan virke utfordrende på psyken. Da gjelder det å ikke sykelliggjøre dette, men kunne komme til nye innsikter som ikke bare er egobaserte. Forutsetningen er selvsagt at man interesserer seg for verden og sin neste. Eller som Steiner uttrykte det ved flere anledninger «å våkne opp i den andres sjel og ånd». Å helt kunne innforlive seg med sin neste. Det er ennå et godt stykke frem til å kunne forstå dynamikken i slike utsagn, men det er ingen tvil om at dette også virker på et makronivå, enten det dreier seg om store firmaer eller endog nasjoner. Uten motstand ingen strøm og varme, et prinsipp som hele vår velferd bygger på.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 10.11.2019

NI ELLEVE - NINE ELEVEN. På tysk fjernsyn kunne vi for noen dager siden se en omfattende dekning av Berlinmurens fall. Tusenvis av øst-tyskere kunne plutselig besøke sine nærmeste i vest. Det hadde skjedd meget i ukene før dette, men det var nærmest en forsnakkelse fra en partitalsmann som førte til selve gjennombruddet 9.11. Like uforståelig i dag som den gang for 30 år siden. Ett under av beste slag. Helt motsatt og på motsatt dato 11.9. falt de tre skyskraperne i New York i 2001, en ondskapens handling av verste sort med enorme konsekvenser den dag i dag. Fremdeles strides det endog blant venner om hva som egentlig skjedde, til tross for at en rekke fakta er lagt på bordet. Så har vi dessverre en tredje sak, og det er hva som fant sted i Berlin i 1938 hvor Hitler ga jødene skylden for krystallnatten 9.11. Slik andre verdenskrig ble startet året etter, av den falske nyheten om Polens angrep på Tyskland 1.09. – et fingert angrep iscenesatt av Hitler og tyske SS-soldater. Ser vi noen sammenhenger her, eller er det bare tilfeldigheter at historien har lært oss hvordan attentater som regel er drevet av insidere? Herostratus, keiser Nero, Brutus, Judas, mm er noen få eksempler. Og det er nok å ta av, selv i moderne tid.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisutt 24.11.2019

KAOS. Vi ser det overalt, også i denne spalten, alt det gale som foregår rundt på denne kloden. Det er sannelig ikke lett å vri det over til positive hendelser. Dog gjelder det å finne en balanse i det kaotiske verdensbildet vi lever midt inne i. Vi blir også en del skjermet gjennom nyhetsformidlingene, skjønt mye leit som stilles frem. Men vi har for eksempel hørt relativt lite om de enorme brannkatastrofene. Det brenner i Sibir, i California, i Australia, i de sørlige deler av Afrika og Amazonas. Flere av områdene er på størrelser med hele Sør-Norge. Parallelt truer en katastrofal vannmangel flere av verdens største byene i løpet av få år. Og slik kunne vi fortsette. Så kan vi spørre: Har vi som er opptatt av miljø det riktige fokus? Er det overhodet mulig? Det er i alle fall ikke alle som tror at den storstilte satsingen på elektriske løsninger er svaret på problemene. Samtidig må man spørre hvor blir det av mennesket oppe i alt dette? Det finnes endog miljøvernere som mener at mennesket er til hinder for gode løsninger. Vi er blitt hverandre fremmede i løpet av evolusjonenes gang. Så ender det opp med spørsmålet om Homo sapiens selv. Kan vi erkjenne, komme i samkvem med vår egen gåte? Eller er erkjennelsen av begrenset natur? I sitt reviderte forord i 1918 til boken «Frihetens filosofi», stiller Rudolf Steiner to avgjørende spørsmål: Finnes det en mulighet til å se på mennesket på en slik måte at det kan tjene til støtte for alt som vi møter i livet? Og det neste: Kan mennesket som et villende vesen tilskrive seg friheten, eller er denne friheten bare en illusjon fordi det ikke gjennomskuer nødvendighetens lover? Uansett hvordan man vrir på dette, kommer man ikke utenom et kraftig oppgjør med Kant sine imperativer, noe som fremdeles sitter langt inne. Egentlig dreier det seg en kamp mellom nominalisme og realisme. En kamp som startet allerede i middelalderen, og som vi fremdeles ikke er ferdig med. Kan vi forstå tingene, naturen, eller er det bare navn som vi må betrakte, forholde oss til på en "fremmed" måte.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisutt 1.12.2019

ORDEN. Sist uke het det kaos. Særlig krefter i naturen som forårsaker katastrofer. Men kaos truer også i samfunnet hvor tilliten til myndighetene og politikerne er vaklende. Det dreier seg om NAV, barnevernet, mattilsynet, skattevesenet, vindmølleutbyggingen, reiseregninger,

listen er lang. Og ute i verden med store demonstrasjoner i Hong Kong, Chile, Paris, Ungarn, Berlin, m fl. Samt uroligheter endog inn i de innerste kamre som i Washington og London. Parallelt med dette har det gjennom flere år foregått strengt hemmelige forhandlinger mellom en rekke vestlige land. Det dreier seg sterkt inngripende avtaler hvor beslutninger skal være irreversible på tvers av demokratiet og parlamentarismen. Til tross for en slik uhørt sak, har det foregått nærmest uten kommentarer. Om den ærede leser skulle tro, at dette er et eventyr eller en grøsser, kan være litt av en liten julenøtt å finne ut av. Etter kaos kommer tydeligvis orden, men til hvilken pris?! At politikerne i de respektive land er så feige at de ikke har stått opp mot slike rigide overnasjonale hemmelige sammenkomster, sier dessverre noe om en lang vei å gå for et åpnere samfunn.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 15.12.2019

ADVENT. Så er vi allerede kommet et stykke inn i adventstiden. Navnet Advent kommer som kjent fra Adventus Domini, Frelseren eller Herrens ankomst. Men hvorfor hele fire uker å vente på denne ankomsten? Her kan antroposofien hjelpe oss. Det dreier seg om store kosmiske sammenhenger, egentlig helt tilbake til skapelsen og utdrivelsen av paradiset. Disse fire ukene frem til julaften er på en måte menneskehetens gang gjennom historien fra Eva og Adams ensomhet til det lille Jesusbarnet i krybben. Dette barnet fantes der fra tidenes morgen, men i de kosmiske høyder, og det sendte sine hjelpende krefter ned til menneskene på jorden. Først var det urbildene av de 12 stjernebildene, deretter i den atlantiske tid energien fra planetene. Videre brakte dette barnet harmoniserende krefter til menneskets tre sjelekrefter; tenkning, følelse og vilje. Så vi ser at disse fire adventsukene egentlig dreier seg om et minne om den evolusjon som har pågått og bidratt til å få orden i menneskets konstitusjon. At det dreier seg om mer enn tradisjoner, blir tydelig når noen forsøker å endre ord som «julemat» og jultrefest til «tradisjonsmat» og «tradisjonsfest». Da koker det på nettsidene. Og selv om vi lever i en tid der allting skal fornyes, er det merkelige at denne fornyelsen allerede har skjedd i de forskjellige feiringene: Den vestlige kirken feirer 24./25. desember og det natanske Lukasbarnet. Den østlige kirken har derimot fokus på den 6. januar, og dreier seg egentlig om det andre Jesusbarnet, fra Matteusevangeliet. Mellom disse to tidspunktene ligger de 12 hellige nettene. På den måten er ringen sluttet: Adventstiden begynner med virkningen fra de 12 kosmiske kreftene og slutter med fødselen i Betlehem. Fra denne begivenheten må vi selv gjenskape forholdet til den åndelige verden frem til den 6. januar. Olav Åstesson var den første som banet veien til denne forbindelsen, gjennom Draumkvedet. Han var en innviet. Men det dreier seg også om de daglige forholdene for mennesker flest, med et utgangspunkt i sunt folkevett.

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos

Phillips minisnutt 22.12.2019

NYTTÅR. Som så mye annet, uttrykket «godt nyttår» har blitt en rutine. Dog kan det være godt med slike hilsener, selv om de ikke er langt unna det vi kaller small talk. Vi trenger de små ordene for holde flyten i samtalen, kontakten med hverandre. Særlig nyttårsaftnen kan man kjenne seg sårbar midt oppe i all feiringen. Ensomheten er på sterkeste hos stadig flere nettopp disse to dagene; julaften og nyttårskvelden. Men nyttårsaftnen kan også være sårbar sett i en større sammenheng. Det var neppe tilfeldig at Goetheanum ble påtømt nettopp denne kvelden. Hatet mot den største spirituelle impulsen i vår tid, ble for sterkt. Det fantastiske bygget brant ned til grunnen i løpet av noen få timer. Men det hindret ikke Rudolf Steiner i å

holde sitt foredrag som avtalt neste morgen. En bitteliten del av en slik viljestyrke kunne noen og enhver trenge idet nye året?!

Phillip Nortvedt, styremedlem i Dialogos